

S nesmírným zármutkem a bolestí v srdci se loučíme se dvěma kamarády. Tragicky zemřel Lampa a Kulda

Redakce Stopy

Pro Lampy.....

Když v roce 1969 odešli do zahraničí kamarádi Johnny Rum (Rakousko) a Mikin (Austrálie), musel "PŘÍBOJ" najít náhradu, aby mohl dál existovat. Tehdy mě bývalý šerif SBO Anýzek nasměroval na jednoho kluka, co prý má hlas jako hrom. Na slezině jsem se potom přesvědčil, že Anýzek nelhal. Ten kluk zpíval zrovna "Hory Skalisty" a drnčeli při tom okenní tabulky. Nabídnul jsem mu členství v trampské skupině "Příboj" a on nabídku přijal. Tak vstoupil Lampa do mého života a historie skupiny "Příboj". Listuji zažloutlými stránkami příbojové kroniky, kterou Lampa vedl a prohlížím si zrovna tak zažloutlé fotografie, které se dostaly do kroniky jako důkaz o životě skupiny lidí, které osud svedl dohromady. Prožili jsme spolu spoustu krásných chvil a nádherných pocitů z úspěchů, ke kterým jsme se společně dopracovali jako muzikanti, ať už to byla vítězství na různých trampských kláních, získání PORTY v Litomyšli nebo udělení zlaté Porty v Plzni. Žili jsme společný život i mimo muziku, ať to byly společné čundry, svatby, narození dětí, velký vandr nebo dokonce i společný zaměstnavatel – Státní ústav památkové péče Brno.

V roce 1981 jsme s Lampem a našimi rodinami "sbalili usárny" a jako už mnoho jiných před námi, opustili to, co jsme měli rádi doma a po emigračních štrapacích jsme zakotvili ve Vancouveru. Náš život v Kanadě se ničím nelišil od předešlého. Stále na plný plyn. Kdybych měl všechno vyjmenovat a popsat ten nekonečný počet nádherných čundrů, setkání a nádherného zpívání, potřeboval bych na to daleko víc místa, než mám teď k dispozici ale možná to v budoucnosti udělám. Lampa byl dělníkem kytary, ochotný hrát v momentech, kdy ostatním docházel dech a životní

síla. Nikdo, kdo se na něho obrátil s žádostí o zahrání nějaké písničky nebyl odmítnut. Jak prohlásil kamarád Reďák, Lampa každé písničky vtisknul svůj křestní list. Podle knihy "Sluneční znamení" od americké astroložky Linda Goodman" byl Lampa narozen ve znamení "BERANA" a rád bych z této knihy přetiskl některé charakterové přirovnání. Cítuji: Potkali jste nedávno neobvykle přátelského člověka s energickým chováním, pevným stiskem ruky a bezprostředním úsměvem? Právě jste potkali "Berana". Je velmi přímý. Klam a nevyzpytatelnost jsou jeho povaze úplně cizí. Jeho typickými vlastnostmi je upřímnost a osvěžující poctivost. Mají v povaze rys romantické nevinnosti a určitou věčnou, radostnou, naivní víru, která se mísí se slepým zápalem rozeného křížáckého rytíře. Jejich rohy jsou jako diamant-tvrdé a těžko zničitelné. Beran často vidí rudě, ale když jiskry pohasnou, stává se veselým a otevřeně přátelským. Jeho kov je železo. (Lampa byl umělecký kovář). Jeho nadherná železná víra je čistá, nedotčená pokrytectvím a hrabivostí. Neváhejte ho požádat o peníze, šaty nebo čas. Vždy pro vás něco bude mít, jakkoliv je chudý či v nesnázích. Ví, že vykonané dobročinní nejenže živí jeho ego a vrátí se mu znásobeně, ale také činí lidi šťastnými, což je jedna z věcí v životě, které ho nejvíce těší. Pro Berana jsou zázraky na denním pořádku. Když vám dojdou, stvoří pro vás nové, zabalené v odvážných růžových snech..... to byl jenom malý výtazek z knihy. Kdo jste ho znali, musíte mít dojem, že jste právě četli průřez Lampovou povahou. Osud však v sobotu 3.7. 2004 kolem 6:20 hodiny ranní rozhodl, že už jsme ten "good time" měli nějak dlouho a nastavil Lampovi do cesty letitý dub, na který ani ty diamantové tvrdé a těžko zničitelné rohy nestačily. Lampovo místo u ohně zůstane prázdné. Opustil nás kamarád, který je doslova nenahraditelný. V našich srdcích zůstane vzpomínka na něj a jeho písničky budou navždy znít v naší mysli.

Lampo, měli jsme tě rádi a nikdy nezapomeneme!
Tvůj odvěký kamarád FONY.

Pro Kuldy . .

V roce 1979 se konal nultý ročník Svojsického slunovratu. Zúčastnila se ho také trampská skupina "Rychtáři" z Chebu. Ke

stálému inventáři Rychtářů patřil i kamarád Kulda, který byl nejlepším kamarádem Bigina. Od té doby, jsme se s Kuldem vidávali nepravidelně na různých společných akcích. Mnohem později přijel Bigin s Kuldem

do Canada na velký čundr, ke kterému jsme se připojili i já s Pavlou a Dan, jejich starý kamarád. Klukům se v Canadě moc líbilo a také se sem několikrát vrátili. Kulda byl v posledních letech tady u nás, teměř jako doma a už jsme to brali skoro jako samozřejmost, že ho vidáme na všech větších akcích. Dobrosrdečný člověk, který měl rád všechno to co my. Nikdy nepokazil žádnou srandu i když několikrát se stal terčem legrace i on. Zúčastnil se i vodáckého čundru po řece Yukon, který byl v roce 2003, pořádaný Šolimem a Evou. Jezdil i do Calgary za Madlou a Jerykem, do Edmontonu za Ádem a Lenkou. Prostě byl to náš kamarád. Když jsme se v sobotu 3.7. dozvěděli hroznou zprávu o Kuldově tragické smrti, nechtělo se nám věřit, že už nikdy nevidíme tu věčně usměvavou Kuldovu tvář a jeho místo u táborového ohně zůstane navždy prázdné. Měli jsme tě rádi Kuldo a navždy zůstaneš v našich myslích a vzpomínkách. Tvůj kamarád FONY.

(první foto je Lampa, druhé foto je Kulda, pro ty co je neznáte, pozn. redakce)

Lampa byl upřímný kamarád celým srdcem a s každým ohněm, který tady vzplane v Kanadě, nám bude hrozně chybět. Nikdy už nezazní jeho písničky, které jsme všichni rádi poslouchali a zpívali, dovedl vždycky strhnout všechny okolo svojí živelností a energií. Nemám vůbec slov, vyjádřit moje pocity, je nás tady v Kanadě málo a nemohu se zříct do situace, že se už nikdy nevidíme, nezalomíme palec a nezaspíváme. Je to prostě nepochopitelné a největší bolest působí myšlenka, když si člověk uvědomí, jak nesmyslná byla jejich smrt. Celá tato nesmyslná situace nám, kteří žijeme tady v Kanadě, změnila život navždycky! Život nás otočil úplně jiným směrem a tak, jak to cítím v tuto chvíli já, to určitě cítí všichni ostatní kamarádi. Jeho odchod je pro nás všechny nenahraditelná ztráta, protože je nás tady málo a tak kamarádi nahrazují rodinu.

Madla, TPHB Calgary

... i pro mne se uzavřela jedna velká životní kapitola. Nevím, zda vůbec budu schopen ještě zpívat písničky, které mi hrával Lampa. Jako by se o ten strom neroztříštilo jen auto s Lampem, ale i ta krásná pospolitá doba, kdy jsme vyháněli občasný smutek z duší, nejen pitím, ale hlavně zpěvem písniček, o kterých by se dalo říci, že jim napsal teprve Lampa jejich křestní list. Jsem docela na dně a nevím, jak to všechno urídím dál. Pohled na svět je skrz slzy velice šedivěj. Hlubokou soustrast vám všem

Radek-Redák, Vancouver

... Lampa je pryč a nikdo ho už nemůže vrátit. Byl pro mne jako vlastní bratr. Bez něj nikdy nebyl oheň tak jak má být – a nikdy už nebude. To samý patří Kuldovi - bezvadnej kluk, kterej nikdy nikomu neublížil. Vikimu nikdo nic nevyčítáme - byla to směla a nikdo nebude víc nešťatnej než on. Vy, kdo jste je znali - věnujte jim, prosím, tichou vzpomínku.

Tom - Vancouver

Z Pad'ourových zapomínek:

Třistašedesátiny

První dubnovou sobotu byly v Borotíně k vidění (i slyšení) Třistašedesátiny. Nešlo o nové seskupení avantgardních umělců, ani o protestní shromáždění hnutí „Za zkrácení roku o 5 dnů“, šlo o širší slezINU, uspořádanou osadami Modrý Orel a Štoky u příležitosti oslav letošního dovršení úctyhodného kmetovského věku šedesáti let dosaženého jejich šesti kamarády (6 x 60 je snad opravdu 360).

Ono to vlastně bylo trochu opačně - oslavenci (a jejich squaw) vzorně hostili a roznášeli jídlo i pití ostatním, za což jim budiž upřímné "umííí".

Gratulace, dekorování, či jiné akty v rámci mučení oslavenců na podiu osvěžovny byly mohutné a srandyplné, škoda jen, že se nenašla síla, schopná odhlučnit stylově vyzdobený sál o cca 130 trampských duších (cožpak duše, těm odhlučnění netřeba, ale ty audiootvory, potvory...). Takto dvě třetiny těch vzdálenějších od podia neměly šanci slyšet verbální stránku oslavného tyátru. Jedlo se, pilo se, zpívalo se, cancelo se do "časného zejtra" (a to si někteří dali "generálku" už v pátek).

Protagonisté na snímku obdrželi nové, dosud přísně utajované modely slušivých, vzdušných, ale zejména praktických trampských oblečků pro dříve narozené, doporučovaných pro oslavu Čtyřistadvacetin (6 x 70 je snad opravdu 420).

Slušivé komplety usnadňují i časté přebalování majitelů a pro případy stařeckého selhávání paměti má každý na zádech jmenovku.

Bryndáčky pod krk, které jsou z uvedených důvodů také opatřeny jmenovkami, a pytlíky (samozřejmě na pilulky) nejsou na tomto záběru vidět.

Pad'. Z.

(foto dodal Pad'our s článkem)

Májový weekend na Tulameen River.

(přetištěno z dopisu kamarádovi)

Když jsme odjížděli do Vancouveru bylo hezky teploučko, ale počasí se začalo zhoršovat už na ferry. Přespali jsme v Manning Parku, kemping se 110 místy na kempování, na souseda nevidíš takové jsou tam prostory. Kromě nás tam byly dva kempy, jinak prázdné, však tam byl místama ještě sníh. Po ránu jsme obešli jezero [Lightning lake] asi 10 km, nádherná srna se popásala pár kroků od nás a nechala se vyfotit na portrét. Prostě užasně

ráno a protože nám účtovali \$22 za noc a z výšlapu jsme dorazili spocení, tak jsme se osprchovali v teplé vodě, víš jak my se nikdy v takových kempech nezdržujeme, tak toho využít.. posnídali jsme a při tom obdivovali stádo srnek, které vedl urostlý ohromný srnec, jen pár kroků od nás. Pak zabalit a hurá zas na silnici.

Na Granit creek jsme dojeli sice za sluníčka, ale už se stahovaly bouřkové mraky. Pozorovali jsme s Alešem hru blesků a hromů, zatím bez deště. Škoda jen, že než nachystal kameru, aby to zvččnil, vše utichlo a tak když se přehnal malá přehánka před večerem, rozhodli jsme se přemístit k Ríšovi. Bylo tam už pár lidí, Pavel s Evou a Tonda s Lenkou z Princetonu a Pepa pilot s Alenkou, mladičkou dívkou z Čech, vyzařuje z nich láska. Byl to hezký večer, už dlouho jsme se neviděli. Brzo ráno [já ještě byla v posteli], nás Aleš převezl na kouzelné místo přímo u řeky

Tulameen, též na Ríšově pozemku, ale asi kilometr od všeho toho zmatku jaký tam nastal s příjezdem dalších kamarádů a jejich čtyřnohých společníků. Tady nic nerušilo řeku, která se snažila přehlušit zpěv plectva zpěvem svým. Taková místa miluju a hledáme je. Už v pátek se sjelo u Ríši spousta lidí. Jany tady slavila svoji kulatou padesátku. A oslava to byla ohromná, Jany s Tonym se o všechny postarali, jídla a pití bylo více než bylo třeba. Také sem tam to zavonělo cizokrajně, dokonce až z Nového Zelandu, říkali tomu kiwi a na náladě to nic nepokazilo. A hudba co Ti mám říci, byla tam ta trampská síla. Lampa, Red'ák, Nejedlo, Tom se Světlanou, Bobin, Dlouhý Jirka, Zdeněk basa, Žrout housle, Pytel, Milan Medvěd [přezdívka] Pekáč, Josef Kouba s harmonikou. Samozřejmě také manželky všech. Z USA dojeli Pavel a Věrka Hamižníkovi, Medvědice s novým Vaškem, Zdeněk Martiny. Z našich ještě Otík s Aničkou, Marcelka s Pěťou, Meruňka a domácí Ríša, Olaf, Jana Drastilka, Zuzka, Jindřich se sestřenicí a jejím manželem z Čech no a celej ten hlučnej zbytek. Nikdo se nepoprál [nepočítám ty čtyřnožce, ale ani tam krev netekla]

Bobin složil a zhudebnil Jany životopis, opravdu barevný, až jí naskakovaly ruměnce, ale smích to vše překulil. Měla tam své dvě děti, ale už jsou to našťestí také dospělouši. Klárčiny dvě kamarádky z Nového Zelandu prožily určitě vzrušující weekend, ani místní hotel neunikl vpádu rozjařených lidiček. Aleš když viděl co jsem vše natočila, byl z toho na větví, nějak u toho nebyl. Děšť nás ten den nešetřil, bylo pravé Vítání-jarové počasí, ale nikomu to jako obvykle, na náladě neubralo. Doma se říkávalo, že to padá štěstí, připojili jsme k tomu ještě přání pevného zdraví, lásky, dlouhá léta a spokojenost,- co víc ji přát. V pondělí jsme se rozloučili ... Užijte teplého domova a přízně všech svých příbuzných a také povandruj a pozdrav od nás kamarády.

Maruška, Victoria

(1) Lampa na narozeninách, 2) ráno u Ríši na farmě, foto Stopa)

U DVOU POTOKŮ

---nevím jak na to, ale pokusím se napsat pár slov o naší cestě za kamarády na potlach- nebo setkání" U dvou potoků."

Pozvánku jsme dostali i na loňský 2003, ale práce nám nedovolila se tam podívat. Ihned jsem ale sedla k počítači a na připsaný e-mail jsem nás omluvila. Nevím, jak se to stalo, ale i na tu dálku jsme nějak s Janou-Tornado k sobě našly sympatie a celý rok jsme si vyměňovaly skoro obden dopisy. A tak mě ani moc práce nedalo přemluvit Pavku, abychom se tam rozjeli letos. Práce nás nehonila, ba jsme to již pár měsíců předem naplánovali a zakoupili dvě letenky do Chicaga.

Po nějakých komplikacích s vyzvednutím na letišti a dopravením ke Dvům potokům jsme se nakonec setkali s Janou a Petkem pár hodin po našem příletu. No a 3.5 hodinová cesta na pozemek nám utekla rychle při vzájemném vyprávění. Jel s námi i Petkův bratr Zdeněk ze Seattlu. Cesta uběhla a najednou po illinoické rovině se nám otevřela překrásná kopcovitá krajina a rameno řeky Mississippi.

U dvou potoku již bylo skoro vše připravené na oheň. Spolu se sousedním farmářem Jackem se ještě posekala louka, udělalo pár maličkostí a pak už jsme jen čekali na další příjíždějící posádky. Na místě už byl Brumla (Winipeg) a pak se postupně objevovali Škrček (Montana) kamarádi z Coloráda, Fífa s Farářem (Fort Adamson), posádka z Floridy, Pepa s Jiřinou z Kamarádů ostrova, Charlie (Arizona) parta z Kanady a jiní. No, napočítalo se při dávání camrátek 48 účastníků.

Konečně nastal večer se slavnostním zapálením hranice. Noc předtím šíleně pršelo a tak jsme ještě pro jistotu natáhli plachty. Naštěstí jich nebylo třeba, počasí nám přálo. Připravená hranice tím deštěm zvlhla a tak jsme měli problém ji zapálit. Píši 'měli', neboť jsem měla tu čest a byla jednou ze čtyř a zapalovala hranici ze severní strany. Další byli Fífa, Škrček a Montana. Vztyčením vlajky byl pověřen Pepa (T.O. Kamarádi Ostrova). Nakonec se přeci tak moc očekávaný oheň rozhořel a my jsme mohli zazpívat "Vlajku".

Dál se snad nemusím rozepisovat, všichni známe, jak je příjemné popovídat si s kamarády a prozpívat celou noc u hořícího ohně.

Další den se soutěžilo v "pětiboji dvojic" a to bylo:

- nošení flašky od piva plné vody na hlavě
- přepálení provázku
- hod sekerou
- hod nožem
- lukostřelba

Legrace jsme užili dost a krásnou cenu vítězů si odnesli Kvitko a Brnda z Iowy

Tak jako při pár slovech, kterými jsem po zapálení ohně poděkovala pořádajícím za to, že nám umožnili se setkat, tak i při psaní těchto řádků mi stoupaly slzy do očí. Kdo ví, kolika takových pěkných a srdečných setkání se budeme já i Pavka moci ještě zúčastnit.

Ještě jednou touto cestou děkujeme pořádající "Smečce U dvou potoků" a zvláště pak Janě a Petkovi, kteří to vše připravili s opravdu trampským srdcem.

Marcela a Pavka

(foto zasláno pořádající osadou)

Potlach na Suchánke.

V sobotu 26. júna trampská osada Pardáli z Trnavy, spolu s portlandským Lupinom zorganizovala potlach na Suchánke. Je to veľmi pekné miesto v Malých Karpatoch asi 60km od Bratislavy. Aj keď v piatok silne pršalo, v sobotu nám počasie prišlo a mnohí kamaráti sa cez deň vydávali na pospas slnku. Zišlo sa tu hodne

vyše 100 kamarátov, o ktorých sa Pardáli starali chladeným čapovaným pivom, pečenou divočinou a k večeri dobrým gulašom. Hudobníci na oplátku hrali celé poobedie známe aj neznáme, nové aj staré, ale stále krásne trampské piesne. Pozdejšie, keď už slnko tak nehrialo, začali súťaže. Súťažilo sa v hode na pascu, triafaním kameňom do drevených kolíkov a v hode sekerou. V súťažiach asistovali kamaráti oblečení v indianských kožených oblekoch, premiešaných s oblečením vojakov s pred asi 200 rokmi. Tí istí kamaráti potom zapalovali oheň.

Pred zapálením ohňa, podľa indianských zvykov, každý prítomný vdychoval posvätný dým, ktorý roznášal skoro 100 percentný Indian. Tesne pred zotmením, oheň zapálili štyria kamaráti kresadlami, bez použitia zápaliek. Pardáli zahrali a zaspievali Vlajka vzhuru leť a početná skupina kamarátov z Kanady hrala Do

osady prišla dívka. Medzi kanadskými kamarátmi bol, aj teraz už mŕtvý, Lampa, ktorý, myslím vyhral súťaž v speve jednotlivcov. Súťaž skupín vyhrali tiež Kanadáni. Po súťažiach v speve sa hudobníci rozohrali a hralo sa až do rána. Nálada bola výborná, mnoho starých kamarátov sa tam stretlo a mnoho nových priateľstiev sa utvorilo

Jozef M. (Vancouver, BC)

(1) skupinka pořádající osady Pardáli, 2) uprostřed skupiny Lampa, 3) Ivo z Kamarádů Ostrova, vedle něho Láďa z Oregonu, nevíme kdo co fotil)

Vítání Jara na Ostrově

Velikonoce, duben 2004

Letošnímu Vítání Jara předcházely zprávy, že poslední vhodné místo na jezeře Nitinat bylo zneprístupněno a náhradní místo nemáme. Koncem února jsme si tam udělali malý vandr a ze srdce se nám skulil obrovský kámen. Cesta byla sjízdná a potlachová louka přímo volala po kamarádech. A tak se Vítání konalo dokonce za nejlepšího počasí, jaké jsme za těch 23 let pořádání měli, bylo vyloženo vedro. Snad pro ty milné informace předem, nebo dlouhé čekání na ferry odradilo mnohé kamarády, nesjelo se nás mnoho, těch starých. Zato se objevilo pár nových tváří, mladé rodinky dětí vyrostlých zde, v Kanadě. Překrásnou jarní pohodu se neslo štěbetání maličkých dětí a na sluníčku se vyhřívaly jejich šťastné maminky, dokonce dvě už zase s pěkně kulatými bříšky. A když se ta drobot dala při kytarách a zpěvu do tanečků jako by z nás nějaká desítky let spadla. Prostě pohoda. A jak se již stalo zvykem, tak nám trampové i trampky pomohli s uděláním dřeva i hranice. Motorové pily hučely a náladu nemělo co pokazit. Přesto se pár nespokojenců ozvalo, že takhle Vítání Jara vypadat nemá. Na co si prý pořizovali nové a drahé maskovací pláštěnky speciálně na tuto událost, když jim k ničemu nejsou. Museli jsme mnohé uklidnit tím, že snad pro jednu to vydrží a třeba se jim za rok hodí.

Hrálo se a zpívalo nejen večer, ale i přes den.

První večer před hlavním táborákem jsme udělali oheň rovnou na pláži u jezera. Bylo to u vody opravdu kouzelné, měsíc se zrcadlil, zvuk kytar a zpěv se nesl na kilometry po vlnkách čarokrásnou divočinou.

Žrout přivezl víno a udělal svařák, dobrý zrovna jako před rokem i před dvěma. Guláš neměl chybu, snad jen tu, že byl i tentokrát opět s domácími knedlíky, asi mi chybí velká rodina a mám spoustu volného času. Pravda je, že mám potěšení z toho, když vidím že všem chutná. Mackovo Věrka co nemohla přijet, tak aspoň poslala velikonočního beránka. Ivo dovezl kromě dvou malých soudků piva k jeho narozeninám i kanoji, kterou kluci nenechali zahálet, speciálně Lampa se s ní pohoupal na modrých vlnách jezera, v těch několika málo chvílích, kdy zrovna nehrál.

Poslední den nesměly chybět „rozlúčkové“ bramboráky, neboli pačouchy.

Jak rychle se pekly, tak rychle mizely, z hloučku těch mladých bylo slyšet utrápený povzdech „tak už dvě hodiny pečou a mají pořád prázdný talíř“. No dá to fušku, nakrmit tolik krků, ještě že je tolik dobrých srdcí a ochotných rukou co pomohou.

Díky Vám všem kamarádky a kamarádi, jen s Vaší pomocí to může být tak pěkné Vítání jara.

Ahoj zase na Velikonoce a opatrujte se. Maruška

(1) Lampa na Vítání Jara, v pozadí Pytel, 2) společná skoro všech, foto Stopa)

Internet

Domov trampů v zahraničí

<http://domov-trampu.home.comcast.net/>

Posledních šest časopisů STOPA lze stáhnout z Internetu a vytisknout i s barevnými fotografiemi.

<http://members.shaw.ca/stopa/>

T.O. Orion - Košice

Dostali jsme hudební CD „Svítanie“ od Davyho. Je tam 16 písniček a jedna je hezčí než druhá. Pustili jsme si to několikrát a nešlo vybrat tu nejhezčí. Nevíme, zda je CD v prodeji či zda je to soukromá kopie. V každém případě touto cestou děkujeme za zásilku a vy, co máte rádi trampskou hudbu, se starejte, ať se k vám toto CD dostane. Umí moc! Posíláme na oplátku DVD „Yukon River 2003“

Trampeký Spravodaj – (Bratislava)

Zdeno Dočkal, Novomeského 1, Pezínok, 90201, Slovakia

Použili jsme dva kreslené vtipy od Lexy ze Spravodaje.

Trampeká Kytara Kanada 2004

Trampeká kytara odstartuje v sobotu 4. září 2004 ve 14:00 hodin odpoledne a bude ukončena v neděli 5. září 2004 večer. Bližší informace dostanete na přiložené adrese. STOPA č.60 na našem WEBU obsahuje před-

tištěnou přihlášku.

Peníze na vstupenky posílejte jako MONEY ORDER (žádnou hotovost) na adresu:

A. Vostry, 337 Blackburn Dr. East,
EDMONTON, AB, T6W 1B4, Canada

Další možný kontakt:* Ph: (780) 437 1751 Cell: (780) 405 1563

E-mail: avostry@shaw.ca

lenkaslaba@hotmail.com

Tramské video disky pro sběratele

- 1 - Saperova Padesátka - květen 2002 - VCD
- 2 - Velrybářská Výprava 1999, VCD
Nejúspěšnější výprava za rybami na Ostrově.
- 3 - Vzpomínka Na Jirku Živného SVCD
- 4 - Potlach na Bush River 2002 SVCD
- 5 - Dlouhému Jirkovi je 50, SVCD, březen 2003
- 6 - Mušlárna 1990-1995, SVCD
- 7 - Vítání Jara na Ostrově 2003, SVCD
- 8 - Potlach na Squamish River 2003, SVCD
- 9 - Yukon River 2003, DVD+R nebo DVD-R \$15
(Reku jeli mezi jinými i Lampa a Kulda)
- 10 - Yukon River 2003, 3 disky SVCD
- 11 - Vítání Jara na Ostrově 2004, SVCD
- 12 - Májový weekend na Tulameen River 2004, SVCD
- 13 - Videokronika osady Kamarádi Ostrova - rok 1990, DVD
*Vítání Jara o Velikonocích 1990, Potlach K..O. v květnu 1990., Velký Vandr na Yukon v létě 1990 (Cassiar, Dempster Hwy) Calgarský Potlach na Saskatchewan Crossing pod sněhem
Zavzpomínejte na mládí.*
- 14 - Události z videokroniky K.O. DVD obsahuje video č.5+11+12

Pouštíte si s Maruš zнова a zнова jedno video po druhém a s úžasem si uvědomujete, že téměř na každém je Lampa. Nafilmovat něco, kde by Lampa nebyl, dost dobře nešlo. A teď je tomu konec. Je to velký mezník v našich životech. Období "za Lampy" a období "po Lampovi". Těsně před Lampovým odjezdem jsem dokončil "promotional video" uměleckých prací, které kdy Lampa vytvořil. Českou verzi si bral do Česka. Poznal jsem tak i druhou stránku tohoto vzácného člověka včetně věcí co vytvořil.

Určitě vandrovat nepřestanem, jako jsme nepřestali, když zemřel Wimpy, ale Lampa byl jeden z těch zbylých koňů, co žebříňák trampingu táhnou dál a dál a většina z nás se na něm jen veze. Nyní je čas seskočit a zapráhnout se. Nebo aspoň pomoci tlačít.

Aleš - T.O. Kamarádi Ostrova

Poznámky

Máš-li zájem dostat upozornění, že na Internetu je nová STOPA, tak pošli svoji Email. Nemáme žádný pravidelný "program" na zaslání zpráv a nikdy nepředáme adresy nějakým agenturám pro "junk mail". Ty nenávidíme víc než kdokoli z vás. Všechny "spam" nebo podezřelé zprávy jsou vymazány před otevřením a proto posíláš li nám cokoli, uveď svoje jméno (on subject line). Neposílejte nám žádné "chain letters" jedno s jakými dobrými důvody. Od nás to nejde nikdy dál. Také neposílejte žádné .EXE .COM nebo .BAT soubory, které jste našli na Internetu. Ve většině z nich jsou schovány virusy.

Problémy s Emailem.

Stále nám chodí mnoho Emailů, kde kromě naší adresy je třeba dalších třicet adres. Neposílejte adresy co máš všem co znáš a nikdy neposílejte Email adresy kamarádů do světa! Pouze svoji adresu!! A jak? (MS Outlook) Klikni si na VIEW na hlavním MENU a najdeš tam FIELD BCC. Klikni na té řádce BCC (Blanc Carbon Copy) a "Bcc" se objeví jako třetí řádka odzhora, když posíláš NEW EMAIL, tak uvidíš 4 řádky místo třech (1. To... 2. CC... 3. BCC... a poslední řádka je Subject)

Na první řádku (To...) dáš svoji vlastní adresu. Druhá řádka bude prázdná a na třetí řádku (Bcc...) dej adresy všech, kterým je zpráva určena. Uvidíš že každý zprávu dostane včetně tebe a nebude tam seznam všech adres, které se tak nemohou dostat do světa pro SPAM, reklamy a virusy. Pokud ti tento systém nefunguje z jakéhokoli důvodu (starý počítač, levný program na Email) tak rozesílejí svoji Email vždy jen jednomu příjemci. Je to víc práce, ale respektuje to soukromí těch, kteří o to nestojí, aby se jejich adresa toulala světem k dispozici nežádoucím lidem a agenturám.

Rada těm, kteří jsou obětí takové praxe. **Změň si Email adresu a chraň ji před těmi, kteří ji rozšiřují světem.**

Dostáváme také často žádosti o Email adresy na kamarády a kamarádky. Pokud adresu máme, tak adresu žadatele pošleme tomu hledanému a na něm zůstává, zda o spojení stojí. Platí to také o poštovní adrese. Datum na adresové nálepce indikuje, kdy jsme dostali naposled příspěvek na poštovně.

STOPA nemusí souhlasit s obsahem článků, které jsou otištěny. Odpovědnost přebírá osoba pod článkem podepsaná a tam se také obraťte s případnými dotazy týkajícími se obsahu.